

Budapestre vonatkozó ujságcikkek

Osztályozás

Tárgy

613.41

Hely

Idő

"1924"

Személy

Szerző:

Cím: Budapest fürdőváros

Forrás:

Budapesti Hírlap

3n

(Hely)

1924. 11. 23.

(Idő)

(Köt. v. füz.)

Budapest fürdőváros.

Budapest, nov. 22.

A napokban járta be az ujságokat a hír, hogy készülnek Budapestből — fürdővárost csinálni. Gondolom, a város vezetősége már adott is ki rendeletet erről. Az igazság pedig az, hogy a mi a dolog lényegét illeti, ennek a tervnek minden szerencsés feltétele megvan. Egy gyönyörű fekvésű város, egyfelől végtelen kilátással az Alföld felé, másfelől már a városban kezdődő nagyszerű hegyvidék. A város közepén egy felső folyóvíz, kínálkozva mind a gyönyörrel és szórakozással, a mit embernek a víz nyújthat. Szigetek a város fölött és alatt; csodás hegyalakulatok, erdők, szőlők a folyómentén föl Visegrádon túl Esztergomig. A budai résznek vulkánikus altalaja, tele csodatevő forrásokkal. Szóval minden, a mit a természet adhat pazar jókedvében. Fürdöttek is itt az emberek a török hódoltság óta s vannak a török időkben fürdőink is. És mindezek mellett a város urainak most támad az az új és eredeti ötlete, hogy ebből a fővárosból európai fürdővárost kell csinálni. Meg is tették hozzá az első döntő lépést: rendeletet adtak ki róla, hogy legalább a szándékuk megörökítve okmányban szálljon át a maradékra.

De ez, azt szeretném mondani, a magyar sablon. Kormánybiztos, rende-

let, ankét, hetvenhétféle Tanács, de mind csak arra jó, hogy időnkint injekciónak használtassék, egy kis új élet-erőt csempészni a közvéleménybe, a reményében, hitében, bizalmában kimerült közönségbe. Sem országot, sem fürdővárost ezzel nem lehet csinálni. Ez az a bizonyos semmittevés, a mely lázas tevékenységnek látszik. Sok érdekes fejben megfordulat a gondolat, hogy Budapest predestinálva van arra, hogy fürdőváros legyen. De ugyan kevesen gondoltak arra, hogy ezt rendeleti uton végezzék el. A Bárczy idején is foglalkoztak ezzel az esz-

mével, de nem rendeleteket adtak ki, hanem megépítették a Széchenyi-fürdőt és a fogadóval kombinált Gellért-fürdőt. És felcícomázták a várost, hogy szép, kedves és virágos legyen, és lépcsővel, kerítéssel, vízeséssel és szoborral látták el a festői Gellérthegyet és könyveket, képeket adtak ki Budapest szépségeiről és ha a Háboru le nem gázol bennünket és a forradalmak a Számum perzselő homokját nem fujta volna ránk: ma már alkalmasint többel is eldicsekedhetnénk, mint ennyivel.

Egyébaránt ahhoz, hogy európai fürdőváros legyen Budapest, magának a városnak jószándéka nem is elég. Ezt a munkát már a határon, a vámhivatalokban kell kezdeni, folytatni a vonatokon, a személyzetben, az adminisztráció fórumain keresztül. A gyakorlott utasember tudja, hogy mily gondal-

kell és ökonomiával a kofferjeit megpakkolni. A vámhivataloknak azonban eziránt semmi érzékük nincsen. Nemcsak megdulják az utasok málhait, de akárhányszor kegyetlenül kiszóráják. Tömérdek panaszt kapunk erről s jeleketek beszélnek el, a mikor a vámvizsgálatainkon az idegen utas az ég felé rázva ökleit megfogadta, hogy ide se teszi be többé a lábát. A város adókkal teszi lehetetlenné a vendégfogadók hasznát, az utas pedig a római töltszámláktól megvadulva siet vissza oda, a honnan jött. Most adják ki a rendeletet arról, hogy a hivatalbeliek előzőkenyen és udvariasan bánjanak a feleikkel. Nos, ezt nézze meg valaki. Közismert emberektől számtalanszor hallottam: Istenem, ha velem így bánnak, mi sorsa van a hivatalokban a szegény, együgyű embereknek! A legegyszerűbb ügy elintézése akárhányszor két-három napjába kerül. Nem rendelet kell ide, hanem egy pár becsületes ember a hivatalokba, a ki fogadja és utbaigazítja az embereket ügyes-bajos dolgukban. Ezen a nyáron nem lehetett Pesten és Budán olyan utcába menni, a hol a kövezet föl nem volt szabadvala.

Négy évig nem csináltak ezen a téren semmit, mert akkor nem gondoltak a budapesti világfürdőre. Attól tartok, most sem azért láttak hozzá oly nagy buzgalommal, mert már szinte járhatatlan volt némely utca, hanem mert rendeletileg „tatarozni kell“, különben nincsen tatarozási — kölesön.

De a fürdővárost belülről kell csinálni, nem kívülről. Mert igaz, hogy egy igazi fürdővárosnak hétköznap is olyannak kell lenni, mintha egy héten hat vasárnap lenne, a hetedik pedig a tisztogatás és toalettesinálás napja, mégis a lényeges benne az, hogy pompás fürdőin, nevető utcáin és csalogató környékén túl a tartózkodás kedves, kellemes, a hatósági érintkezés barátságos és gyorsmenetű, az élet aránylag olcsó legyen és a hotelek tiszták, kényelmesek, otthoniasak legyenek.

Mert az emberek fürdőre gyógyulni, pihenni, szórakozni s üdülni járnak, nem bosszankodni, veszekedni, mérgeledni, kizsaratolni és kellemetlen tapasztalatokat gyűjteni.

A mit pedig itt a fővárosról mondtunk, azt alkalmazni kell részben vagy egészben egyéb fürdőinkre is, a melyeknek ez az ideai szezon tanulságos lecke volt. Mert ha ma a hivatalnokokat azzal biztatják barátságos kezelésére a feleknek, hogy nem a publikum van a hivatalért, hanem megfordítva, a hivatal van a közönségért; akkor ezt a fürdőkre és fürdővárosokra is el lehet mondani: nem a publikum van a fürdőkért, hanem megfordítva, a fürdő van a publikumért. Fürdőt csinálhatunk, a mennyit tetszik. De publikumot hozzá csak úgy, ha a fürdő kedves, vonzó és rendeltetésének megfelel.